

עת"א 32062/05/14 - אבנר הררי נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 32062-05-14 הררי(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	אבנר הררי (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

העותר מרצה 6 שנות מאסר שמניין מיום 26.1.10 בגין עבירות החזקת נשק, קשירת קשר לפשע והחזקת רכוש גנוב. זהו מאסרו התשיעי של העותר, הוא מסווג לקטגוריה א' ומשוך לארגון פשיעה.

העותר מלין על שלושה:

- סירוב המשיבה להזמין נציג רש"א לפגישה עמו לשם הכנת תכנית רש"א ועמידת גורמי הטיפול על הצורך בהשתתפותו בקבוצה טיפולית נוספת, בניגוד להסכם קודם שלטענתו הושג בינו לבין גורמי הטיפול.
- סירוב המשיבה לשנות את סיווגו מקטגוריה א' ולהוציאו לחופשות על אף השתתפותו בתכנית טיפול כאמור.
- סירוב המשיבה להוציאו לביקור בית בליווי, על מנת לבקר את בנו וכלתו לרגל נישואיהם.

תכנית רש"א

בדיון בפני טען ב"כ העותר, כי העותר הוצא מאגף הפרדה לאגף רגיל בחודש אוגוסט 2012, ומאז משך שנה שלמה לא

שולב בטיפול, על אף בקשותיו בעניין זה, ולאחר שנמסר לו כי הוא עתיד להשתלב בקבוצה טיפולית של שליטה בכעסים, לא נפתחה קבוצה כאמור עד לחודש דצמבר 2013.

עתה, משהשלים העותר את הקבוצה הטיפולית, הוא התבקש להשתתף בקבוצה נוספת, וב"כ העותר תמה מדוע לא ניתן היה להשתתף בשתי הקבוצות בעת ובעונה אחת, ומדגיש כי העותר עתיד להתייצב בפני ועדת שחרורים בקרוב ויידחה בטענה שלא שולב בקבוצה מתאימה.

ב"כ המשיבה טען כי התקדמות בהליך טיפולי הינה אינדיבידואלית, וכי זו מושפעת ממידת המוכנות של האסיר לשקם את חייו ולשתף פעולה עם גורמי הטיפול. בעניינו של העותר עמדת גורמי הטיפול (ראש תחום טיפול ושיקום) הינה כי העותר השתתף בטיפול ראשוני בלבד שהסתיים בחודש אפריל '14 וטיפול זה אינו מוביל להכשרת הקרקע להכנת תכנית שחרור.

לעותר דפוסי חשיבה נוקשים ודפוסי עבריינות בולטים ויש מקום להשתלב בטיפול לצורך הפחתת הסיכון להישנות ביצוע עבירות. על כן, מקום בו יביע מוטיבציה לכך, תיבחן התאמתו לקבוצה טיפולית נוספת שתיפתח בחודשים הקרובים.

עוד עולה ממכתבה של ראש תחום טיפול ושיקום כי ביום 30.4.14, לאחר סיום הקבוצה, הופגש העותר עם רש"א בשנית אולם נמצא לא מתאים על ידה לתכנית פיקוח בקהילה.

לאור המתואר לעיל, מצאתי כי לא נפל פגם בהחלטת הרשות. גורמי הטיפול הינם גורמים מקצועיים ובית המשפט לא יחליף את שיקול דעתם במקום בו החלטת הרשות אינה לוקה בחוסר סבירות.

גורמי הטיפול מתבקשים לשלב את העותר בקבוצה טיפולית המתאימה לו בהקדם.

שילוב בסבב חופשות

ב"כ העותר טען כי בשלה העת לשלבו בסבב חופשות, המידע בעניינו של העותר ישן ואינו מתיישב עם התנהגותו התקינה והחיובית בתוככי הכלא. העותר הינו אסיר עבודה, לא נרשמו לחובתו דו"חות משמעת, והוא השתתף כאמור בקבוצה טיפולית.

ב"כ המשיבה טען כי ההליך המנהלי בסוגיה זו טרם מוצה על ידי העותר, המסווג לקטגוריה א', ועל כן אין מקום להוצאתו לחופשות.

גורמי הטיפול מתנגדים לשילובו של העותר בסבב חופשות וממליצים על שילובו בהמשך טיפול, כשלאחר השלמת הטיפול ידון עיינו בוועדה משותפת שתבחן את התאמתו לשינוי סיווג ויבחן המידע המודיעיני בעניינו, ובהתאם לכך

תתקבל החלטה מושכלת בעניינו.

גורמי המודיעין מתנגדים לכל יציאה של העותר מכותלי בית הסוהר לנוכח מסוכנות גבוהה הן לשלום הציבור והן לשלום של העותר. זאת, בשל שיוכו לארגון פשיעה ובשל סכסוכים עם חברי ארגוני פשיעה בכירים.

עוד הפנה ב"כ המשיבה להחלטות כבוד הנשיא טל בעת"א 2249-03-14 מיום 17.3.14 וכבוד השופט שהם ברע"ב 2041/14 מיום 18.3.14 בעניינו של העותר, בהן נדחתה בקשתו של העותר לצאת לחופשה מיוחדת לרגל חתונת בנו, על סמך המידע המודיעיני בעניינו, אשר הגם שאינו מן העת האחרונה, הינו בעל עוצמה גבוהה ועולה ממנו חשש ממשי אודות כוונות פגיעה בעותר ובמקורביו, וכתוצאה מכך נשקפת אף סכנה לביצור המצוי בקרבת מקום.

עינתי במידע המודיעיני של שב"ס ומשטרת ישראל שהוגש לעיוני בהסכמת ב"כ העותר (ובפרט ידיעות 105, 189, 121, 125, 221, 229, 403, 474, 303, 129, 613, 612, 882, 185, 534510), ובאתי לכלל מסקנה כי אמנם המידע המודיעיני בעניינו של העותר אינו מן העת האחרונה, אולם לא ניתן לומר כי "נס לחו" והערכות גורמי המודיעין כי המסוכנות טרם חלפה אינן משוללות יסוד. מכל מקום - לא ניתן לומר כי הערכות אלה לוקות בחוסר סבירות.

לאור האמור, אין לומר כי החלטת הרשות שלא להתיר חופשותיו של העותר נגועה בחוסר סבירות או כי נפל בה פגם המצדיק התערבות.

יציאה בליווי לביקור בית

כפי שפורט לעיל, המשיבה מתנגדת להוצאתו של העותר מכותלי בית הסוהר לנוכח המידע המודיעיני האמור, המצביע על הסיכון הנשקף לאסיר, לצוות הליווי ולשלום הציבור.

כן נטען ע"י ב"כ המשיבה, כי בקשתו של העותר אינה באה בגדרי הנימוקים המצדיקים יציאה בליווי על פי סעיף 4 לפקודה 04.40.01 שעניינה הוצאת אסירים באבטחה מבית הסוהר מטעמים שונים ובכללם לשם השתתפות ב"טקס נישואי האסיר, בן/בת/אח/אחות של האסיר", כיוון שבנו של העותר נישא כבר ביום 19.3.14.

לבסוף נטען, כי בני הזוג ביקרו את העותר במסגרת ביקור מיוחד ועל כן יש להעדיף את האינטרס הציבורי, שלום הציבור ושלום הצוות המלווה על פני עניינו הפרטני של העותר.

נציב שב"ס בהחלטתו מיום 13.3.14 בה דחה את בקשת העותר לצאת לחופשה חריגה, ציין כי "אין באמור כדי למנוע הגשת בקשה לביקור מיוחד של בני הזוג אצל האסיר. ככל שתוגש בקשה כאמור היא תישקל בחיוב".

ביקור זה נערך כאמור.

בנסיבות אלה, משפעלה הרשות על מנת להפחית ולצמצם את מידת הפגיעה בעותר, נוטה כף המאזניים להגנה על שלום הציבור ועל שלומו של צוות הליווי.

לאור האמור ובכפוף להערתי לגורמי הטיפול נדחית העתירה על כל חלקיה.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ד, 29 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה